

தஞ்சாவூர்

உள்ளூர் கல்வி ஆய்வறிக்கை

சாதி, பிரிவு, கல்விக்கூடம்

தேசிய உயர் கல்வி ஸ்தாபனம்
பெங்களூர்

சாதி, பிரிவு, கல்விக்கூடம்

உள்ளூர் கல்வி ஆய்வறிக்கை

தஞ்சாவூர், தமிழ்நாடு

தேசிய உயர் கல்வி ஸ்தாபனம்

இந்திய விஞ்ஞான ஸ்தாபனகழகவளாகம்

பெங்களூர்-560 012. இந்தியா

© தேசிய உயர் கல்வி ஸ்தாபனம்
2002

பதிப்பாளர்
தேசிய உயர் கல்வி ஸ்தாபனம்
இந்திய விஞ்ஞான ஸ்தாபனகழகவளாகம்
பெங்களூர்-560 012

இந்த ஆய்வறிக்கையின் பிரதிகளைபெறஅணுகவும்

நிர்வாகி
தேசிய உயர் கல்வி ஸ்தாபனம்
இந்திய விஞ்ஞான ஸ்தாபனகழகவளாகம்
பெங்களூர்-560 012. இந்தியா
தொலைபேசி - 080-3604351
e-mail : mgp@hamsadvani.serc.iisc.ernet.in

ISBN 81-87663-42-1

NIAS Special Publication 14-2002

Typeset & Printed by
ஃபோகஸ் கம்முனிகேஷன்ஸ்
33/6, கோசி அபார்ட்மென்ட்ஸ்
மல்லேஸ்வரம், பெங்களூர்-560 003
தொலைபேசி : 080-3346692, 3463264

முன்னுரை

இது தேசிய உயர் கல்வி ஸ்தாபனம், பெங்களூரின் சமூக அறிவு, சமூக விஞ்ஞான பிரிவின் ஆரம்பநிலைகல்வி-ஆராய்ச்சி படிப்பிற்காக நடத்திய ஆய்வின் சுருக்கக்கட்டுரை. இதற்கான புல ஆராய்வு அக்டோபர் 1999க்கும் நவம்பர் 2001க்கும் மத்தியில் கீழ்க்கண்ட ஆறு பகுதிகளில் நடத்தப்பட்டது.

1. ஜெளன்பூர்	-	உத்திரகண்ட்
2. ஜெய்பூர்	-	ராஜஸ்தான்
3. காடே காவன் பகுதி	-	மத்ய பிரதேசம்
4. பெங்களூர்	-	கர்நாடகம்
5. தஞ்சாவூர்	-	தமிழ்நாடு
6. சிராலா	-	ஆந்திரபிரதேசம்

எல்லா பகுதிகளின் தொகுப்புரை தனித்தனியாகவும் கிடைக்கும் சமுதாயத்து பொதுமக்களுடன் கலந்துரையாடி, ஆரம்பக்கல்வி பற்றி ஆராய்ந்து, அறிந்துக் கொண்ட விஷயங்களை பகிர்ந்துக் கொள்வதே இந்த உள்ளூர் கல்வி ஆய்வறிக்கை (உ. க. ஆ) யின் குறிக்கோள். எனவே, முதற்கண் இதில் பள்ளிக்கூடம், கல்வித்தரம், பிரச்சனைகள் பற்றி விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு பகுதியிலும் உள்ள பொதுமக்கள், ஆசிரியர், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வட்ட பிரதிநிதிகள், பெற்றோர்கள், கல்வி இலாகா செயலர்கள், ஊழியர்கள் மற்றும் முதல் நிலை கல்வியை மேம்படுத்துவதில் அக்கறைகொண்டவர்களுக்கு இந்த ஆய்வறிக்கை உபயோகப்படும் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்.

கே. லலிதா, அக்டோபர் 1999லிருந்து, மார்ச் மாதம் 2000ம் வரை புல ஆராய்ச்சி நடத்தினார். டி. ரமேஷ் புலப்படிப்பை முன் நடத்தி, சரிதா துகாராம் இந்த ஆய்வறிக்கை இரண்டாம் கட்ட புலவேலையிலும், தொகுத்து எழுதுவதிலும், உதவி அளித்தார். சவிதா சாஸ்திரி அம்சங்களை முறைப்படுத்தியும், கலா சுந்தர் பதிப்பிற்கு தயார் படுத்தியும் கொடுத்துள்ளார். இந்த அனைவருக்கும் நன்றி.

எல்லா குழந்தைகளுக்கும்-மாணவர்கள் மற்றும் பள்ளியிலிருந்து விலகியவர்கள், தலைமை ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்கள் மற்றும் பொதுமக்கள்-இந்த ஆய்வில் பங்கேற்றதற்கும், பொறுமையாக பதிலளித்து தம் நேரம் மற்றும் விவரங்கள் அளித்தமைக்கும் விசேஷ நன்றி உரித்தாகட்டும்.

இந்த ஆராய்ச்சிக்கு NIAS தேசிய உயர் கல்வி ஸ்தாபனம், பெங்களூர் மற்றும் ஸ்பென்ஸர் ஃபௌண்டேஷன் (தர்மஸ்தாபனம்) சிகாகோ உதவி அளித்தது. உள்ளூர் கல்வி ஆய்வுக் கட்டுரையைத் தொடர பண உதவி செய்தவர்கள்-கனடா சர்வதேச அபிவிருத்தி காரியாலாயம் மற்றும் புதுடில்லியில் உள்ள, கனடா தேசத்து உயர்பிரதிநிதி.

2002

ஏ. ஆர். வாசவி
தேசிய உயர் கல்வி ஸ்தாபனம்
பெங்களூர்

சாதி, பிரிவு, கல்விக்கூடம்

தேசிய அளவில், (முதல் நிலை) ஆரம்பக்கல்வி தர உயர்வில் தமிழ்நாடு தேசிய சராசரிக்கும் மேல் தட்டில் உள்ளதாகக் கருதப்படுகிறது.

இதற்கு காரணம் ஆங்கிலேயரின் நிர்வாகமும் மாவட்டத்து படித்த, கலாச்சாரமிக்க குடும்பங்கள் தங்களை கல்விஸ்தாபனங்களுடன் இணைத்துக்கொண்டதே ஆகும். மேலும், 20ம் நூற்றாண்டின் மத்தியிலும், அதன் சம ஆண்டுகளிலும் தமிழ்நாட்டில் பல சமூக கட்சிகளும், அரசியல் கட்சிகளும் பரவலாகத் தோன்றி, பரம்பரையாக தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகளுக்கும், வர்க்க பிரிவினர்களுக்கும் குறைந்த பட்ச கல்வியாவது கிடைக்க பாடுபட்டது. அதற்கு பின் வந்த மாநில அரசும் உதவிநிதியை அதிகமாக ஒதுக்கியதாலும், பல கூடுதல் ஊக்குநிதியை ஏற்படுத்தியதாலும், தமிழ்நாட்டு படிப்பு நிலை 2001ல் 73.47% ஆக இருந்தது. அதில் 82.33% ஆண்கள், 64.55% பெண்கள். இலவச மதிய உணவு, சீருடை, பாடப்புத்தகங்கள் சிலேட்டு, போக்குவரத்துவசதி முதலியவைகளை அளித்ததும் அல்லாமல், தமிழ்நாடு கட்டாய கல்வி திட்டச் சட்டம்-1994, என்று மசோதா அமல்படுத்தியதில் அனைத்து பெற்றோர்களும் தம் குழந்தைகளை பள்ளிக்கு அனுப்பவேண்டிய கட்டாயத்திற்கு உள்ளானார்கள். இந்த நடவடிக்கையின் விளைவாக அனைத்து பள்ளிகளும் நல்ல முறையில் செயல்பட்டதுமல்லாமல், மாணவர்கள் பதிவுத்தொகையும் 97% ஆக உயர்ந்தது. மேலும்,

1. இந்திய ஜனக் கணக்கு 2001

மாநில அளவில் மற்றபொது வகுப்பினருக்கும், பின் தங்கிய வகுப்புகளுக்கும் மத்தியில் கல்விதர வேற்றுமை இருப்பினும், மலைசாதி மக்களும் பின் தங்கிய வர்க்கத்தினரும் படிக்க முன் வந்ததால் தேசிய அளவில் சாரசரிக்கும் மேல் நிலைக்கு தமிழ்நாடு உயர்ந்தது.

(முதல்நிலை) ஆரம்பக் கல்வியளவில் மாநிலம் முழுமையாக சாதனை செய்திருந்தாலும், உயர்நிலை, மேல் நிலை பள்ளிகளின் பதிவுக் குறைவு பற்றி அதிக கவனம் செலுத்தவில்லை. 4 லட்சம் மாணவர்கள் பள்ளிவிட்டு விலகி உள்ளார்கள் என்பதை அரசாங்கம் ஒப்புக் கொண்டாலும் முதல் நிலை பள்ளிக்கு பின் விலகலின் அதிகரிப்பும், குழந்தை தொழிலாளர்களும், பள்ளிக்கு போகாத குழந்தைகளின் எண்ணிக்கையும் குறையவில்லை என்பதும், நாளுக்கு நாள் அதிகமாகி வருவதுமே அரசாங்கத்தின் இந்த கவனக்குறைவிற் று சாட்சி. கண்ணை உறுத்தும் இந்த குறைபாட்டிற்கு காரணம், அரசுபள்ளிகள் தரமான கல்வியை அளிக்கத் தவறியதே. மேலும், காளான்களாக முளைத்துவரும் தனியார் பள்ளிகளை தடை செய்ய வேண்டும் என்று முழங்கினாலும், செயலளவில் வளர்ந்துவரும் தனியார் பள்ளிகளை குறிப்பாக ஆங்கில வழி கல்விக் கூடங்களை கட்டுப்படுத்தாததால் முதல் நிலை கல்விமுறை மாநிலத்தில் சிக்கலாகி உள்ளது.

அரசு பள்ளிகளில் முதல் நிலை கல்விதர உயர்விற்கு எந்த வித பொறுப்பும் ஏற்றுக் கொள்ளாததும், தனியார் பள்ளிகளுக்கு மறைமுகமாக கொடுக்கப்படும் ஆதரவும்; ஆங்கில வழி பள்ளிக் கூடங்களும், அதனால் காணப்படும் வேற்றுமைகளுமே பிரச்சனைகளுக்கு காரணம் என்பது தஞ்சாவூரில் தெள்ளத்

-
2. அனைவருக்கும் கல்வி என்கிற அடிப்படையில் ஆராயப்பட்ட தமிழ் நாட்டு முதல் நிலை கல்வி - கல்வி இலாகா, தமிழ்நாடு-2001
 3. அனைவருக்கும் கல்வி-முன்னேற்றப்பாதை வழக்கு தமிழ்நாடு, பி. ராதகிருஷ்ணன், ஆர். அகிலா. இந்திய கல்வி ஆய்வு, அடிப்படையில் கல்வி ஒரு கண்ணோட்டம் ஆசிரியர் ஆர். கோவிந்தா NIEPA புதுடி-2002.
 4. இபிட
 5. நவம்பர் 1999ல் தமிழ்நாடு அரசு எல்லாபள்ளிகளிலும் தமிழ்மொழியே வழிமொழியாக முதல் நிலைவரை கற்பிக்கப் படவேண்டும் என்று அரசு உத்தரவு இட்டது. உத்தரவை திரும்பக் பெற்றுக்கொண்டது. அதற்கு பின் மொழி பற்றிய விஷயத்தில் மொளனம் சாதித்தது.

தெளிவாகக் காணப்படுகிறது. இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால் பல தரப்பட்ட பள்ளிகளைப் பற்றிய கணிப்பு, படிப்பு, படிப்பு முறைகளில் வித்தியாசங்களை மட்டுமல்லாமல் ஆரம்பகல்வி பற்றிய பல கேள்விகளுக்கு விடை தெரிய வருகிறது. அரசு, மாவட்ட பள்ளிகளில் நிர்வாகக்குறைவு ஏன்? தனியார் மற்றும் தனித்த பள்ளிகள் காளான்களாக முளைக்க காரணம் என்ன? அதிகரிக்கும் பல தரப்பட்ட பள்ளிகளுக்கும்-வேறுபாடுகளுக்கும்-பள்ளிகள் பொதுஸ்தாபனமாகவும்-பலதரப்பட்ட பின்னணியிலிருந்து வரும் குழந்தைகளுக்கும் பள்ளி அனுபவம் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும்-என்கிறநோக்கிற்கும் சம்பந்தம் என்ன?

ஆரம்ப பள்ளிக்கூட எண்ணிக்கைகளுக்கும் அப்பால் ஆராய்ந்தால், மேற்கண்ட கேள்விகளுக்கெல்லாம் விடை மிகவும் பொருந்துகிறது. எல்லா குழந்தைகளும் பள்ளிக்கு செல்கிறார்களா என்பதுடன், பள்ளிப்படிப்புமுறைபலதரப்பட்ட சமூக-பொருளாதார பின்னணியில் வரும் குழந்தைகளுக்கும் ஒரே மாதிரியான பள்ளி அனுபவம் கிடைக்கிறதா என்பதும் முக்கியம்.

இந்த மாதிரியான கேள்விகளுக்கு விடைகாணும் முயற்சியில் நாங்கள் தஞ்சாவூர் நகரின் செல்வாக்கான வேறுபட்ட 3 பள்ளிகளை ஆராய்ந்தோம். 1. நகராட்சி முதல்நிலை பள்ளி. மற்றொன்று அதே பகுதியில் இருக்கும் தனியார் பள்ளி மூன்றாவதாக அரசின் உதவிபெறும் முதல் நிலைபள்ளி. பொருளாதார ரீதியிலும், சமூக ரீதியிலும் பின் தங்கிய சமுதாயத்திற்கு கிடைக்கும் கல்வி வாய்ப்புகளையும், பலதரப்பட்ட பள்ளிகளின் கல்விமுறைகளையும், அதனால் ஏற்படும் தொடர்புகளையும் கணித்து ஆராய்வதே எங்கள் குறிக்கோள்.

இவைகளை மனதிற்கொண்டு ஆராய்ச்சியாளர் கே. லலிதா 8 மாதங்களுக்கு (செப்டம்பர் 1999 லிருந்து ஏப்ரல் 2000 வரை) மூன்று பள்ளிகளின் நிர்வாக முறை, கல்வி நடைமுறை கண்டும்; குழந்தைகளை, ஆசிரியர்களை, பெற்றோர்களை பேட்டி கண்டும்; வகுப்பறைசெயல்பாட்டு முறைகளை கவனித்தும் வந்துள்ளார். மாவட்ட அளவில் தேவையான அதிக புள்ளி விவரங்கள் பழைய மாணவர்களையும், பெற்றோர்களையும் 2001ல் பேட்டி கண்டு தொகுக்கப்பட்டு உள்ளது.

தஞ்சாவூர் - எழுத்தறிவு, ஆரம்பக்கல்வி

ஒரு காலத்தில் நிர்வாகத்துறைமையமாகவும், புகழ் வாய்ந்த கோயில் நகரமாகவும் விளங்கிய தஞ்சாவூர் இன்று சுறுசுறுப்பான வியாபாரநகரமாக, விவசாயத்தில் முன்னணியில் நிற்கிறது. ஆண்ட அரசர்களின் கொடைகளாலும், கிருஸ்துவ மத ஸ்தாபனங்களாலும், தஞ்சாவூரில் ஆரம்பக்கல்வி மிக மேன்மையாக, நல்ல பல கல்விக்கூடங்களுடன் திகழ்கின்றன. பல தரப்பட்ட பள்ளிகளைக்கொண்ட இந்த நகரில் ஒரு நகர்புற பல்கலை கழகமும், அரசு மற்றும் தனியாரை சார்ந்த பல கல்லூரிகளும், நிறுவனங்களுக்கும் தொழில்முறை உயர்நிலை கல்வி, மேல்நிலை கல்வியும் தேவையான அளவு இருக்கிறது. 2000 ஆண்டில் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் அறிவுஜீவிகளின் விகிதம் 76.07% அதில் ஆண்கள் 85.45%; பெண்கள் 66.95%. மற்றமாவட்டங்களுடன் ஒப்பிட்டு பார்த்தால் எழுத்தறிவு மட்டத்தில் தஞ்சாவூர், மத்திய தரத்தில் உள்ளதாக கணிக்கப்படுகிறது. நாங்கள் கணக்கெடுப்பு செய்த பகுதிகளின் நகராட்சி பள்ளி அறிவித்தப்படி-698 குழந்தைகள், 6-14 வயதுவரை. இதில் 5 குழந்தைகள் மட்டுமே பள்ளியிலிருந்து விலகியுள்ளார்கள். பெரும்பான்மையான குழந்தைகள் (93.65%) கணக்கெடுப்பின்படி, எந்த தயாரிப்பு வேலைகளிலோ, முழு நேரமாகவோ பகுதி நேரமாகவோ உழைப்பதில்லை.

மாநில ஆரம்ப கல்வி முறையின் போக்கிற்கு பிரதிபலிப்பாகவே பள்ளிகளின் வளர்ச்சியும் அமைந்துள்ளது. எப்பகுதியில் நகராட்சி அரசு பள்ளிகள் குறைந்த எண்ணிக்கையில் உள்ளதோ, அங்கு தனியார், ஆங்கில வழி கல்விக் கூடங்களின் எண்ணிக்கை உயர்ந்துள்ளது. அரசுடன் சம்பந்தப்பட்ட ஆரம்ப சிறு நிலை பள்ளிகள் மொத்தம் 57. இந்நகரத்தில் உள்ளது. அதில் (2000ல்) 16 நகராட்சி பள்ளிகள் 39 அரசு உதவிபெறும் பள்ளிகள் 9 சிறுபான்மை மதத்தினருடையதும், 30 சிறுபான்மையற்றோர்களின் நிறுவனங்களும் ஆகும். ஒரு பள்ளி அரசினராலும் மற்றொன்று மாநில ஆதிதிராவிட நல சங்கத்தினராலும் நடத்தப்படுகிறது.

6. மக்கள் கணிப்பு-2001 ஆண்டு அறிக்கைபடி.

7. உதவி, முதல் நிலை கல்வி அதிகாரியின் காரியாலயம், தஞ்சாவூர்-(நகர்புறம்) செப்டம்பர்- 2000.

மாவட்ட, நகரகல்வி இலாகா காரியாலயங்களில் தனியார் பள்ளிகளைப் பற்றிய புள்ளி விவரம் கிடைக்காவிட்டாலும் நகரத்தில் 68 தனியார், அரசு உதவி பெறாத பள்ளிகள் உள்ளன. தனியார் பள்ளிகளின் வளர்ச்சி விவரம் சரியாக கிடைக்காவிட்டாலும், 1990 மத்தியில் இருந்து காளானாக பெருகி வளர்ந்து வருவது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஒரு பக்கம், அரசினர் குறிப்பாக முனிசிபல் பள்ளிகளின் நிலைமையும் நிர்வாகமும் மோசமாகி வரும் பட்சத்தில் தனியார் பள்ளிகள் வளர்வது சரி என்றே வாதஞ் செய்தாலும், மறுபடியும் ஆங்கில வழி கல்வியில் முதல்நிலை, உயர்நிலை, முதுநிலை கல்வியின் புது தேவையினால், இந்த அரசினர் பள்ளிகள் தேவை அற்று போய், அதன் முன்னேற்றம் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது என்றும் கூறலாம். இது 1995-2000ல் பெருகி உள்ள தனியார் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கையிலும், 1999ல் 3 முனிசிபல் பள்ளிகள் மூடப்பட்டுள்ளதிலும் தெளிவாகிறது. மாணவ எண்ணிக்கை போதுமானதாக இருக்கவில்லை என்பது அதிகாரப்பூர்வமான காரணமாக இருந்தாலும், பள்ளிகளின் சீர்குலைவும், வசதியின்மையும், குறைவான பதிவு நிலையும், பொருளாதார ரீதியில் நடத்த இயலாத நிலைக்கு பள்ளியை தள்ளி, மூட வேண்டியதாயிற்று என்பதை முனிசிபல் கவுன்சிலரும் ஆசிரியர்களும் உணர்ந்துள்ளார்கள்.

இந்த தோற்றத்தின் காரணத்தை ஆராயவும் பலதரப்பட்ட பள்ளிகளின் வளர்ச்சியால் உண்டான பிரச்சனைகளை உணர்த்தவும் இந்த ஆய்வு 3 வித பள்ளிகளின்:

1. (முனிசிபல்) நகராட்சி பள்ளி
2. அரசு உதவி பெறும் பள்ளி
3. தனியார் பள்ளி

நிர்வாக முறைபற்றி விவரிக்கிறது. நகராட்சி பள்ளியும், தனியார் பள்ளியும் ஒரே பகுதியில் அமைந்து சம வயது குழந்தைகளுக்கு கற்பிக்கிறது. ஆனால், அரசு உதவி பெறும் பள்ளியோ, வேறொரு பகுதியில் இருந்தாலும், நகரத்து பல பகுதிகளிலிருந்து குழந்தைகளை வரவழைக்கிறது. இங்கு இம் மூன்று வித பள்ளிகளின் நிர்வாக முறை, கற்பிக்கும் முறையில் வெற்றி-தோல்விகளை வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வந்து,

8. அனைவருக்கும் கல்வி என்கிற அடிப்படையில் தமிழ்நாட்டில் ஆரம்ப கல்வியின் நிலைமை/கல்வி இலாகா தமிழ்நாடு அரசு-2001

பள்ளிகளின் இத்தகைய மாறுபாடுகளினால் தோன்றும் பிரச்சனைகளை பற்றி விவரமாக விவாதிக்கப்படுகிறது.

ஊராட்சி பள்ளியின் வீழ்ச்சி

ஊராட்சி பள்ளிகள், பரந்த, நன்கு கட்டப்பட்ட கட்டிடங்களில், நகரத்து பரபரப்பான பகுதியில் சுற்றுப்புறசுவருக்குள் அமைந்திருந்தாலும் மந்தமான, ஒரு செயலற்றபோக்கு தெரிகிறது. வகுப்புகள் சுவாரஸ்யமற்ற முறையிலும் குழந்தைகள் அமைதியற்ற நிலையிலும் காணப்படுகிறார்கள் இப்பள்ளி எப்போதும் இப்படியே இருக்கவில்லை. 1903ல் துவக்கப்பட்ட இந்த பள்ளி முன்னோடியாக விளங்கி, தன் கல்வி சாதனைகளுக்கு நகரத்தில் பெயர் பெற்றதாக விளங்கியுள்ளது. இப்போது பள்ளி நிர்வாக குறையும், ஆசிரியர்களின் பள்ளிக்கு வராமையும், மாணவ எண்ணிக்கை குறையும் காரணமாக சிதைவடைந்துள்ளது. தற்சமயம் 4 ஆசிரியர்களும், 5 வகுப்புமே உள்ளன. முன்னோடியாக விளங்கியது போய், அக்கம்பக்கத்து குழந்தைகள் சிலர் மட்டுமே ஆஜராகி எண்ணிக்கை குறைந்து, புது பதிவு நிலையும் குறைந்து சிதிலமாகியுள்ளது.

நகராட்சி பள்ளியின் கல்விநிலை, கட்டிட நடைமுறைபோக்கு போன்றன ஊர்ஜிதப்படுத்துவது என்னவென்றால், உள்ளூர் அதிகாரிகளாலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வட்டபிரதி நிதிகளாலும் நிர்வகிக்கும்படும், சமூக-பொருளாதார ரீதியில் பலதரப்பட்ட குடும்பத்து குழந்தைகளுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்த அரசு பள்ளியை, ஒதுக்கப்பட்டதாக கருதி கவனக்குறைவுடன் நடத்துகிறார்கள் என்பதே. அரசுபள்ளிகளின் பொதுவான எதிர்காலநிலைக்கு ஒரு உதாரணமாக வட்டம் ஒன்றில் இருக்கும் இந்தப்பள்ளி காணப்படுகிறது.

நகரத்து மையப்பகுதியில் அமைந்திருக்கிற நகராட்சி பள்ளியில் மாணவ-ஆசிரியர் தொகை குறைந்து உள்ளது. 1973ல், 9 ஆசிரியர்களும், 360 மாணவர்கள் 1 லிருந்து 5 வகுப்புமாக இருந்த இடத்தில் 1983ல் 250 மாணவர்களும், அதற்கும் புறம்பாக 2000ல் 4 ஆசிரியர்கள் (1 ஆண், 3 பெண் ஆசிரியர்கள்) 1 லிருந்து 5 வகுப்பிற்க்கும் சேர்த்து 156 மாணவர்களுமாக உள்ளது. 2001 ஆண்டில் புதிதாக சேர்ந்துள்ள 105 மாணவர்களில் 16 பேர்

மட்டுமே முதல்வகுப்பில் சேர்ந்துள்ளனர். புதுவரவில் குறைந்திருப்பதற்கு இரண்டு காரணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

1. அருகாமையின் இஸ்லாமிய விடுதி மூடப்பட்டதால் அங்கிருந்து வந்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் தொகையும் குறைந்துவிட்டது.
2. பிறப்பு விகிதம் கணிசமாக குறைந்துவிட்டது.

இருப்பினும் நிர்வாக, கல்வி சம்பந்தமான பல விஷயங்களாலும் 2 மாமங்கமாக பள்ளியில் புதுவரவு கணிசமாக குறைந்து வருகிறது என்பதே உண்மை.

பராமரிப்பும், நிர்வாகமும்

முன்று பெரிய அறைகளை கொண்ட, நன்கு கட்டப்பட்ட பெரிய கட்டிடத்தில் நடக்கும் இந்த பள்ளிக்கூடம் சரியாக பராமரிக்கப்படவில்லை. பள்ளி நேரம் தவிர்ந்து மற்றநேரங்களில் பொது ஜனங்கள் இதன் கழிப்பறையை உபயோகித்தனர். தண்ணீர் 2 மணி நேரமே அளிக்கப்படும் பட்சத்தில் கழிப்பறையின் பராமரிப்பு, குடிக்கத்தண்ணீர் போன்றவையும் பிரச்சனையே. ஆரம்ப நிலை பள்ளிக்கும், மேல் நிலை பள்ளிக்கும் மத்தியில் உள்ள சிறு இடமே விளையாட்டு மைதானமாக பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது. அரசின் ஊக்கத்திட்டங்கள் பல இந்த பள்ளியில் புகுத்தப்பட்டது. குழந்தைகள் இலவச மதியஉணவு, சீருடுப்பு, சிலேட்டு, புத்தகங்கள் பெற்றனர். இத்தனைவித உதவியும், ஊக்கமும், அரசால் நியமிக்கப்பட்ட 4 ஆசிரியர்கள் இருந்தும், பள்ளியின் நிலை பரிதாபத்திற்குரியது.

இந்த சீர்குலைவிற்கு பலகாரணங்கள் உள்ளன. பள்ளி நிர்வாகமும், பொருளாதாரமும் தன்னிச்சையாக இயங்கி, எந்த குறிப்பிட்ட அதிகாரத்திற்கும் பதில் சொல்ல வேண்டிய கட்டாயத்தில் இல்லாதிருப்பதும் ஒன்று. 1996ல் ஆசிரியர்கள் தமக்கு ஊதியம் சரிவர பட்டுவாடா செய்யப்படவேண்டும் என்றும், ஊதிய உயர்வு தேவை என்றும் வேலைநிறுத்தம் செய்தனர். அதன்பின்னரே ஆசிரிய ஊதியத்திற்கு அரசும் கல்வி இலாகவும் பொறுப்பு ஏற்றது. ஆனால், பள்ளி நிர்வாகமோ இப்போதும் நகராட்சி கையில்தான். அது நகர வரிபணத்திலிருந்து 5% கல்விக்கு ஒதுக்கீடுகிறது. ஆனாலும் நகராட்சி பராமரிக்க இயலாமல், நடைமுறையை மேற்பார்வையிடாமல், கற்பிக்கும்-கற்கும் முறைபற்றி நாட்டம் காட்டாமல்

இருக்கிறார்கள். நகராட்சி தலைவரே சொன்னது-‘பள்ளிகளுடன் நகராட்சிக்கு எந்தவித சம்பந்தமும் இல்லை’ இதன் விளைவு ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியம் சரிவர கிடைத்துவிடுகிறது. ஆனால் அவர்கள் யாருக்கும் பதில் சொல்ல வேண்டியதில்லை. பதில் சொல்லவேண்டிய நிர்வாகத்துறையோ, எந்த கவனமும் அக்கறையும் காட்டுவதில்லை. இதனால் ஆசிரியர்கள் பெரும்பாலும் மேற்பார்வையிடப்பாடமலும் பதில் சொல்ல வேண்டிய கட்டாயத்தில் இல்லாமலும் இருக்கிறார்கள் உதவி கல்வி அதிகாரி வருடத்திற்கு 6 முறைபள்ளிக்கு சென்று மேற்பார்வையிட வேண்டும் என்று இருந்தாலும் மேற்பார்வைக்கும் சீரமைப்பிற்கும் இது போதாது அல்லது ஆசிரியர்கள் அல்லது வட்ட பிரதிநிதிகள் தம் பொறுப்புணர்ந்தால் மட்டுமே சீரமைப்பு சாத்தியம். பெற்றோர்கள் பள்ளி சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களில் தலையிட முடியாத நிலையில், ஆசிரியர்களிடம் இது விடப்பட்டு, அவர்களும் சரியான தூண்டுகோல் இல்லாததால் பள்ளியை நன்றாக நடத்த முடியாமல் இருக்கிறார்கள்.

ஆசிரியர்களின் அணுகுமுறை

பள்ளியில் நிதர்சனமாகத் தெரிவது, ஆசிரியர்களின் அக்கறையற்ற, சுவாராஸ்யமற்ற ஒதுக்குணர்ச்சியே, கடந்த 15 வருடங்களாக ஒரே மனிதர் பள்ளி தலைமை ஆசிரியராக இருந்த போதிலும், பள்ளியின் வளர்ச்சியிலே, சீரமைப்பிலே எந்த வித அக்கறையும் பொறுப்பும் இல்லாமல் இருக்கிறார். உயர்ந்த ஊதியமும், அதிகமான விடுமுறைசலுகையும் பள்ளி முறையில் கிடைக்கப்பெற்றும், தம் அறிவுத்திறனை பயன்படுத்தி வேலை செய்வதிலோ, வேலை திருப்தி அடையும் விருப்பமோ அற்றவராக இருக்கிறார்கள். அனைத்து ஆசிரியர்களும், பள்ளியைசீரமைக்க, உன்னத நிலைக்கு திரும்பக் கொண்டு வர வாய்ப்பு இருப்பதை உணர்ந்தாலும் அதை தன் செய்கைகளிலோ எண்ணங்களிலோ காட்டுவதில்லை. மாணவர்களின் சமூக பின்னணியையும் பெற்றோர்களின் அணுகுமுறையையுமே காரணங்காட்டி ஒதுங்கிக் கொள்கிறார்கள்.

தனியார் மற்றும் ஆங்கில வழி கல்விக் கூடங்கள் அளிக்கும் போட்டியைப்பற்றி நன்கு அறிந்திருந்தும், பெற்றோர்கள் ஆங்கில

வழி கல்வியை தேர்ந்தெடுப்பதனால் மட்டுமே தனியார் பள்ளிகள் துவங்கப்படுகிறதாக இந்த ஆசிரியர்கள் கூறுகிறார்கள். இருப்பினும் ஒரு ஆசிரியரை கேட்டபோது 'அரசு பள்ளியில் கற்றுக் கொடுப்பதையே தான் விரும்புவதாக தெரிவித்தார். இங்கு நான் செய்வது சேவை. பெரிய பள்ளிகளில் கற்பிக்க நான் விரும்பவில்லை. ஆங்கில வழிகல்வியில் படிக்கும் குழந்தைகள் மனப்பாடம் செய்கிறார்கள் அவர்களுடைய பொது அறிவு பூஜ்யம். தமிழ்வழி கல்விக்கூடங்களே குழந்தைகளின் முழு பரிமாண வளர்ச்சிக்கு உற்சாகப்படுத்துகிறது'.

நகராட்சி பள்ளியின் 2 மேல்நிலை பள்ளி ஆசிரியர்கள் சொன்னது, 'ஆரம்ப பள்ளியில் ஒழுங்கு முறை குறைவு.' நகராட்சி பள்ளிக்கும் தனியார் பள்ளிக்கும் ஒப்பிட்டு கேட்டதில், எல்லா வகையிலும் தனியார் பள்ளி நகராட்சி பள்ளிகளை விட மேலானது. இங்கு வரும் குழந்தைகளின் சமூகபின்னணி மிகவும் மோசமானது. சிலரின் பெற்றோர்கள் குற்றவாளிகள். தங்கள் குழந்தைகளின் கல்வியைப்பற்றி அக்கறையற்றவர்கள். பேட்டி அளித்த 2 ஆசிரியர்களும் தங்கள் குழந்தைகளை ஆங்கில வழிகல்வி அளிக்கும் தனியார் பள்ளிக்கே அனுப்புவதாகவும் அதுவே அவர்களுடைய மேற்ப்படிப்பிற்கு வகை செய்யும் என்றும் கூறுகிறார்கள்.

4 வருடங்களாக அதே பள்ளியில் இருக்கும் ஒரு ஆசிரியர், குழந்தைகளின் சமூக பின்னணி, நடைமுறை இவைகளே பள்ளியின் இந்த சீர்குலைவிற்கு காரணம் என்றார். முன்பு சீராக நடந்ததற்கு காரணமே இலவச புத்தகம், சீருடை, உணவு கிடைத்ததே என்றும் சுட்டிக் காட்டினார். குழந்தைகளின் சமூக பின்னணியைப்பற்றி நுட்பமாக யோசிக்கும் மற்றொரு ஆசிரியர், 'இப்பொதெல்லாம் பெற்றோர்கள் தம் குழந்தைகள் தம்மை 'மம்மி', 'டாடி' என்று அழைப்பதையே விரும்புகிறார்கள். ஆங்கில அறிவு தம் குழந்தைகளுக்கு நிச்சயமாக தேவை என்று விரும்புகிறார்கள் அதுவே அதன் வளர்ச்சிக்கு காரணம்.' என்று தீர்மானமாகச் சொல்கிறார். பெற்றோர்களைப்பற்றி சொல்லும் போது அவர், 'பெரும்பாலும் அவர்கள் ஏழைகள். கல்வி அறிவு அற்றவர்கள். சிலர் குற்றவாளிகள் கூட. குழந்தைகள் பெரும்பாலும் அரசு குறிக்கப்பட்ட சாதிகளை சேர்ந்தவர் ஆனாலும் படிப்பதில் திறமையுள்ளவர்கள்'.

இந்த பெண் ஆசிரியர்களின் கருத்தை எதிரொலித்தபடி, தலைமை ஆசிரியரும் குழந்தைகளின் திறமையை சமூக பின்னணியுடன் இணைத்து கூறுகிறார். (அரசு) நகராட்சி பள்ளிக்குவரும் குழந்தைகளை பற்றி கேட்டபோது அவர், 'ஏழை குழந்தைகளே இங்கு வருகிறார்கள். பணக்கார, ஆரோக்கியமான குழந்தைகள் ஆங்கிலமும், கணிப்பொறி கற்றுக் கொடுக்கும் தனியார் பள்ளிக்கே போகின்றார்கள்.' மேலும் அவர், 'எல்லா குழந்தைகளுமே படிப்பில் மந்தம். படிக்கும் சுட்டிகையான குழந்தைகளே இல்லை.' என்கிறார்.

குழந்தைகளை கற்கும் தகுதி அற்றவர்களாக காணும் இந்த அணுகுமுறையே ஆசிரியர்களை, கற்பிக்கும் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள தூண்டுவதில்லை. அவர்களுடைய சமூக பின்னணியும் பெறும்பாலும் நடுத்தர/மேல்சாதியை சேர்ந்ததாக இருப்பதால், இந்த மாதிரி விஷயங்களை கையாளும் வழிமுறைகளை ஆசிரியர்களே அறியாததாலும், தங்கள் பொறுப்பை உணர்ந்து இத்தகைய குழந்தைகளுக்கு நன்கு கற்பிக்க வேண்டிய அவசியத்தை உணரவில்லை. குழந்தைகளின் நலனில் இவர்களுக்கு உள்ள அலட்சியம், அசிரத்தை, ஒருவகையான விரோத உணர்ச்சிபோன்ற காரணங்களால் பள்ளிக்கு குழந்தைகள் வராததும், சாதிக்கும் திறமை குறைவாகவும் காணப்படுகிறது. 68.25% குழந்தைகள் தம் ஆசிரியர் தங்கள் வீட்டிற்கு ஒருபோதும் வந்ததில்லை என்று சொன்னதிலேயே ஆசிரியர்கள் குழந்தைகளுடன் கலந்து பழகி ஒரு நட்புணர்ச்சியுடன் இருக்க விரும்பவில்லை என்பதும் தெளிவாகிறது.

சமுதாயமும், பள்ளிக்கூட உறவும்

இந்த பள்ளியில் படிக்கும் பெரும்பான்மையான குழந்தைகள் சமூக அந்தஸ்து, பொருளாதாரம் மற்றும் சாதிவகையில் பின் தங்கியவர்கள். பள்ளிக்கு பின்புறம் அமைந்த குப்பத்திலிருந்து வருபவர்களே அதிகம் இருந்தாலும், அரசாங்கம் அளிக்கும் இலவச பஸ் சீட்டு சலுகை, நகரத்திலிருந்து 12-15 கிலோ மீட்டர் தூரத்திலிருக்கும் இரண்டு கிராமங்களிலிருந்தும் 30 குழந்தைகளை இந்த பள்ளிக்கு வரவழைத்துள்ளது பெரும்பாலான குழந்தைகள் அரசு பட்டியலிடப்பட்ட

சாதிகளான தோட்டி, பறையர், பள்ளர், சக்கிலியர் போன்றவகுப்புகளை சேர்ந்தவர்கள். ஒரு சிறிய சதவிகிதம் மிக பின் தங்கிய வகுப்பான ஒட்டன் மற்றவர்கள் பின் தங்கிய வகுப்பாக கருதப்படும் கள்ளர் குழாமைச் சேர்ந்தவர்கள் இருப்பினும், மாநிலத்தின் சிறந்த கல்வி தரத்திற்கு பிரதிபலிப்பாக 70.48% தந்தையரும், 66.19% தாய்மார்களும் படித்தவர்கள். வேறு எந்த அமைப்பின் அங்கத்தினராக சேர்ந்திராவிட்டாலும் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்தவர்களாக இருப்பதால், பெரும்பான்மையோர் பள்ளி ஆண்டுவிழாவில் பங்கேற்றுக் கொள்கிறார்கள்.

நகராட்சி பள்ளிக்கு தம் குழந்தைகளை அனுப்புவதற்கு பெற்றோர்கள் பல காரணங்களைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். வீட்டின் அருகாமையில் இருப்பதால் உள்ள செளகர்யங்களும், பள்ளி அளிக்கும் பல விதமான ஊக்க சலுகைகளுமே அதிகமான காரணங்களாகின. 'நான் இதே பள்ளியில் 3வது வகுப்பு வரை படித்தேன். என் மகளையும் இதே பள்ளியில் சேர்த்திருக்கிறேன்.' என்கிறார் பரமசிவன். இவருடைய மகள் புவனேஸ்வரி இங்கு 2வது வகுப்பில் படிக்கிறாள். 'என்னால் என் மகளை தனியார் பள்ளிக்கு அனுப்ப இயலாது. இங்கு என் மகளுக்கு இலவச மதிய உணவு அளிக்கிறார்கள். எனவே இது எங்களுக்கு சரிபடுகிறது.' என்கிறார் பிரபாகரன். இவர் ஒரு கடையில் உதவியாளனாக பணி புரிகிறார். இதே பள்ளியில் 10வது வகுப்புவரை படித்துள்ளார். அமாவாசை இந்த பள்ளியில் 5வது வரை படித்தவர். அவர் மகள் பார்வதி 2வது வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். அவர் சொல்கிறார், 'என் மகளை மேல் படிப்புக்கு அனுப்பும் உத்தேசம் எனக்கில்லை. இந்த ஆரம்ப பள்ளியில் படித்து முடிப்பதற்குள், தன் தாயுடன் வேலைக்கு போகும் வயது அவளுக்கு வந்துவிடும்.' ஜீவா-மீனா இருவரும் இதே நகராட்சி பள்ளியில் படித்தவர்கள் தங்கள் மகளையும் இங்கேயே சேர்த்திருக்கிறார்கள். 'நாங்கள் இருவரும் இங்கேயே படித்தவர்கள் எனவே, எங்கள் மகளும் இங்கேயே படிக்க வேண்டும் என்பது எங்கள் விருப்பம்.' பள்ளிக்கூடம் அமைந்த இடமும், அதிகபடியான செலவினங்கள் இல்லாததுமே, இந்த பள்ளிக்கு தங்கள் மகளை அனுப்புவதற்கு இவர்களுக்கு செளகர்யமாக உள்ளது. இருப்பினும் நிறைய பெற்றோர்கள் தங்கள் மகளை மட்டும் நகராட்சி பள்ளிக்கு அனுப்புகிறார்கள். தனியார் பள்ளிக்கு அனுப்பி தங்கள்

மகனுக்காக பணம் செலவு செய்ய தயங்குவதில்லை. 'என் மகளுக்கு திருமணம் ஆகிவிட்டால் அவள் ஒன்றும் வெளியே போய் வேலை செய்யப் போவதில்லை அப்படி இருக்க ஆங்கில வழி பள்ளிக்கு அனுப்பி வீண் செலவு ஏன் செய்யவேண்டும்? அவளை படிக்கவைக்க வேண்டியது என் கடமை. நகராட்சி பள்ளிக்கு அனுப்பினாலும் நான் என் கடமையை செய்தவனாகிறேன்!' என்கிறார் மணிமாறன். கட்டிட கான்டிராக்டரான இவர் தன் மகளை நகராட்சி பள்ளிக்கும், மகளை தனியார் பள்ளிக்கு படிக்க அனுப்புகிறார்.

வகுப்பறைசெயல்பாடுகள்

மாணவத்தொகை சிறியதாக இருந்தும், ஆசிரிய-மாணவ விகிதாசாரம் லகுவாக இருப்பினும் (2000ல் 1:26) ஒவ்வொரு வகுப்பிற்கும் தனித்தனி வகுப்பறைஇருந்தும் பாடமுறை பயனளிப்பதாகவும், சுவாரஸ்யமாகவும் இருக்கவில்லை. அடிக்கடி ஆசிரியர்கள் வராமல் இருந்ததால், வகுப்புக்களை சேர்த்து நடத்த வேண்டிய கட்டாயம் அதனால் வகுப்பில் எந்நேரமும் குழப்ப சூழ்நிலை இருந்தது. பாடங்கள் திட்டப்படி நடத்தப்படவில்லை. கரும் பலகையில் சாக்ரீஸால் எழுதுவதும், பேசுவதும் மட்டுமே கடைபிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆராய்சியாளர் கவனித்தவரை 5ல் 3வகுப்புகள் குறிப்பாக சரியாக நடத்தப்படவில்லை. ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்கு பிரத்தியேக கவனிப்பு கொடுக்கவே இல்லை. பெரும்பான்மையான ஆசிரியர்கள் முறை கரும்பலகையிலிருந்து மாணவர்கள் வினா-விடை பார்த்து எழுதச் சொல்லுவதில் இருந்தது. இரண்டே ஆசிரியர்கள் அடிக்கடி மாணவர்கள் புத்தகத்தை மேற்பார்வையிட்டார்கள். அவர்களும் மாணவர்கள் செய்யும் தவறுகளை திருத்தவில்லை; வெறுமனே கோடிட்டு திருப்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் தண்டனை வழங்குவதிலேயே குறியாக இருந்தார்களே, ஒழிய மாணவர்களின் தேவைகளிலோ ருசிகளிலோ எந்த கவனமும் செலுத்தவில்லை. தலைமை ஆசிரியர் தண்டனை வழங்குவதை நியாயப்படுத்தி 'இந்த குழந்தைகளிடம் கனிவாக இருப்பதில் அர்த்தமில்லை. அடித்தே இவர்களை ஒழங்கு வழிபடுத்த வேண்டும்.' என்கிறார்.

ஒரு வகுப்பின் நடைமுறை

மதிய உணவிற்குப்பின் 16 குழந்தைகள் மெதுவாக 5ம் வகுப்பிற்குள் நுழைந்தனர். குழந்தைகள் தம் பெஞ்சுக்கு அருகில் அமர சுற்றிவரும்போதே, ஆசிரியர் இரும்பு அலமாரிக்கு போகிறார், முணுமுணுத்தபடி, 'இவர்களை மாடாக நடத்தினால்தான் கீழ்ப்படிவார்கள்.' இரண்டு அங்குல பருமனான 4 அடி நீளமான பிரம்பை வெளியே எடுக்கிறார். குழந்தைகளின் முதுகை கொடுமமாக பதம் பார்க்கிறார். 6 சிறுமிகள் முதல் வரிசையில் உட்கார்ந்து புத்தகங்களை தயாராக வைத்திருந்தும், கும்பலாக அவர்களுக்கும் பிரம்படி விழுகிறது. ஒரு சிறுமி அழத்தொடங்குகிறாள். ஆசிரியர் வேகமாக வரிசைக்கு வரிசை தாவி பிரம்பை குழந்தைகள் முதுகில் வீசுகிறார். கடைசி வரிசை சிறுவர்கள் வலியில் நெளிகிறார்கள். அடுத்த அடிக்கு தம்மை தைரியப்படுத்தி கொள்கிறார்கள்.

ஆசிரியர் கரும்பலகைக்கு சென்றபடி, எங்களை (ஆராய்ச்சியாளர்களை) நோக்கி சொல்கிறார்.

'காளைமாட்டை அடித்து வண்டி இழுக்க வைப்பது போல, இந்த மாணவர்களையும் படிக்க வைக்க, அடிக்க வேண்டியுள்ளது.' பின்னர் வேகமாக கேட்கிறார், 'ஒரு நிமிடத்திற்கு எத்தனை வினாடிகள்?' குழந்தைகள் பதில் சொல்லும் முன்னரே, 'ஒளி போல வேகமாக சுட்டியகையா, புத்தி கூர்மையா இருக்கணும். ஸ்விட்சு தட்டியவுடன் மின் பல்புகள் எரிவதில்லை? நீங்களும் பதில் துரிதமாக சொல்லணும்.'

குழந்தைகள் இன்னும் அடியிலிருந்து மீளாததால் இவருக்கு பதில் அளிக்க முடியாமல் இருக்க, ஆசிரியர் கடிகாரம் வரைந்தபடி மணி நேரம், நிமிடம் என்று விவரிக்க தொடங்குகிறார்.

பள்ளிவிலகல் அல்லது நீக்கல் விகிதம்

1961-62-ல் 5வகுப்பு வரை உள்ள மாறுபட்ட பள்ளிகளின் விலகல் எண்ணிக்கை 12-14% சராசரியாக உள்ளது. இருப்பினும், வருகை பதிவின்படி 30-35% குழந்தைகள் வகுப்பிற்கு ஒழுங்காக வருவதில்லை. இதற்கு ஆசிரியர்கள் பெற்றோர்களை குற்றஞ்சாட்டினாலும், குழந்தைகளே பள்ளிக்கு தவறாமல் வருவது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமாக கருதவில்லை என்பது உண்மை. பல குழந்தைகள் மதிய உணவிற்கு பின் வகுப்பிற்கு செல்வதில்லை. இலவச மதிய உணவுக்காக மட்டுமே குழந்தைகள் பள்ளிக்கு வருகிறார்கள் என்பதை ஆசிரியர்கள் சுட்டிக்காட்டி இது போதுமே. கல்வியாண்டின் சாதனைக்குறைவால் 30% குழந்தைகளே மேல்நிலை பள்ளிக்கு செல்கின்றனர். பெரும்பான்மையோர் பொருளாதார அவசியத்தால் பலவித வேலை, தொழில் மற்றும் தொழிற்சாலைகளில் நடைமுறைக்கு எதிராக வேலையில் சேர்ந்துக் கொள்கிறார்கள்.

இந்த பள்ளியின் நிர்வாக முறையை ஒப்பிடுவதற்காக, நாங்கள் வேறு இரண்டு பள்ளிகளைத் தேர்ந்தெடுத்தோம். ஒன்று-அரசு உதவிபெறும் பள்ளி. மற்றொன்று-தனியார் பள்ளி.

அரசு உதவி பெறும் பள்ளி

இந்து சமய தருமஸ்தாபனம் நடத்தும் இந்த அரசு உதவிபெறும் பள்ளி, நகராட்சி பள்ளியின் நடைமுறைக்கு எதிர்மாறாக விளங்குகிறது. 19ம் நூற்றாண்டின் பின் பகுதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டதாக இருப்பினும், இன்னும் தம் தகுதியையும், கல்வி தரத்தையும் பாதுகாத்து வருகிறது. மாணவர்கள் பல தரப்பட்ட சாதி வகுப்பு பிரிவு பின்னணியை சேர்ந்தவர்களாக இருப்பினும், தாழ்ந்த சாதி பின்னணியிலிருந்து வரும் மாணவர்களே இந்த பள்ளியில் அதிகம். அவர்களுடைய பதிவேட்டின்படி முன்பு பிறாமிணர்களும், மேல்சாதியை சேர்ந்தவர்கள் மட்டுமே மாணவர்களாக இருந்தார்கள், தற்சமயம் தாழ்ந்த வகுப்பினரையும் மாணவர்களாக கவர்ந்துள்ளது என்பதே ஊரின் மாற்றத்தை பிரதிபலிப்பதாக உள்ளது. இந்த பகுதியில் இந்த பள்ளிக்கூடம் ஒன்று மட்டுமே இயங்கிக் கொண்டிருந்த காலம் போய் இப்போது, தஞ்சாவூரின் மற்ற பகுதிகளைப்போலவே பல தனியார் பள்ளிகள் முக்கியமாக பிறாமண குடும்பத்து குழந்தைகளுக்காகவே என வந்து விட்டன.

2000ம் ஆண்டில் இந்த முதல் நிலைபள்ளியில் மட்டுமே ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் 5 பிரிவுகளாக மொத்தம் மாணவ எண்ணிக்கை 994 ஆக இருந்தது. ஏ, பி பிரிவுகளில் மாணவர்களும், ஸி மற்றும் டி பிரிவுகளில் மாணவிகளும் ஈ பிரிவு மாண-மாணவியர் கலந்துமாக 18 ஆசிரியர்களுடன் இருந்தது. ஆசிரிய-மாணவ விகிதம் 1:55 ஆக இருந்தும், பள்ளிக்கூட அறைகளில் பெஞ்சுகள் இருக்கவில்லை. எல்லா மாணவர்களும் அறைகளில் கும்பலாக தரையில் உட்காரந்து படித்தனர். இருப்பினும், வகுப்புக்கள் பாட அட்டவணைப்படி கற்றுக்கொடுப்பதும்-கற்பதுமாக சிறந்த முறையில் நடந்துக் கொண்டிருந்தது. இது அரசாங்க உதவியுடன் நடத்தப்படும் பள்ளி ஆதலால், ஆசிரியர்கள் அரசாங்கத்திடமிருந்து சம்பளம் பெற்றுக்கொண்டாலும் பள்ளி நிர்வாகத்திற்கு உண்மையாக உழைத்தனர். குறைவாக விடுப்பு எடுத்துக்கொண்டு, கல்வியாண்டை மேன்மையாக நடத்துவதில் அக்கறைகாட்டினர். வகுப்புகள் அட்டவணைப்படி நடந்தது. கற்பனைத்திறன் புதுமை புகுத்தி கற்றுக் கொடுப்பதோ, மாணவ-ஆசிரியர் கலந்துரையாடல் போன்றவைகளுக்கோ இடமிருக்கவில்லை. ஆராய்சியாளர் கவனித்தபடி பாடபுத்தகங்களில் இருப்பதை மாணவர்கள் தலையில் ஏற்றும் வகையிலே வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டு வந்தது. கரும் பலகை, சாக்பீஸ் ஆசிரியர் சொல்வதை பின் மொழிவது போன்றவழிகள் பின்பற்றப் பட்டன.

சமூக அந்தஸ்து, பொருளாதாரம் மற்றும் சாதி-பிரிவில் பின் தங்கிய குழந்தைகளின் கலவை. பெரும்பான்மையான மாணவர்களின் பெற்றோர்கள் சாதாரண தொழிலாள வர்க்கத்திலிருந்தும், சொந்த சிறு தொழில் செய்பவர்களும், காரியாலத்தில் வேலைபார்க்கும் பின்னணியை சேர்ந்தவர்களாகவும் இருந்தனர். பெற்றோர்கள் தம் குழந்தைகளை இந்த பள்ளியில் சேர்க்க விருப்பப்பட்டதற்கு காரணம் வருமாறு:

1. அவர்களும் இதே பள்ளியில் படித்திருந்தனர்.
2. தமிழ் வழி கல்வியிலும், சிறந்த கல்வித்திறமை பெற்றுள்ள சான்று உள்ளதாலும்,
3. தம் குழந்தைகளுக்கு இந்த பள்ளியே சிறந்தது என்று கருதியதாலும்

மற்றவகையில் இது வீட்டிற்கு அருகாமையில் இருப்பதாலும்; கல்வி முறையில் நல்ல பெயர் பெற்றுள்ளதாலும், சாதாரண

தொழில் வர்க்கத்து பெற்றோர்களும் தம் குழந்தைகளை இதே பள்ளியில் சேர்க்க விரும்பினர்.

ஆசிரியர்கள் மாணவர்களின் வீட்டை விஜயஞ் செய்யாவிட்டாலும், பள்ளிக்கும் சமுதாயத்திற்கும் மத்தியில் நல்ல உறவு முறைநகராட்சி பள்ளிக்கும் மேலாகவே இருந்து வருகிறது. பொருளாதார நிலையில் பின் தங்கிய மாணவர்களையும் ஒதுக்காமல் தன்மையுடனும் அனுதாபத்துடனும் அணுகி ஆசிரியர்கள் நன்கு கவனித்துக் கொள்கிறார்கள். பள்ளியின் நடப்பு முறையிலும், தம் குழந்தைகளின் முன்னேற்றத்திலும் திருப்தியுற்றபெற்றோர்கள் நாற்காலி, சுவர் கடிசுகாரம், பீரோ போன்ற பொருட்களை பள்ளிக்கு நன்கொடையாக அளித்துள்ளார்கள்.

ஒரு தனியார் ஆரம்பப் பள்ளி

வட்டம் ஒன்றில், இந்த நகராட்சி பள்ளிக்கு சற்றேதள்ளி, கீழ்நடு, மற்றும் நடுத்தர வர்க்க பின்னணியை சேர்ந்த பெற்றோர்களின் குழந்தைகளுக்காக ஒரு தனியார் பள்ளி இயங்கிவருகிறது. 1996ம் ஆண்டு 50 மாணவர்களுடன் துவங்கிய இந்த பள்ளி, 2001ம் ஆண்டில் 165 மாணவர்களுடன் (LKG) மழலைகள் போகனாபாடசாலையிலிருந்து 5ம் வகுப்பு வரை, ஒரு வாடகை கட்டிடத்தின் முதல் மாடியில் இயங்கி வந்தது. 7 சிறு அறைகள் வகுப்பறைகளாக மாற்றப்பட்டு பள்ளியின் மாதக்கட்டணம் ரூபாய் 150/- மழலை போதனையிலிருந்து 2ம் வகுப்பு வரையிலும், ரூபாய் 250/- 3லிருந்து 5ம் வகுப்பு வரையிலுமாக வகுலித்து வந்தனர். இந்த பள்ளியின் உரிமையாளர். ஒரு நடு-நாற்பது வயதில் இருக்கும் தம்பதியர். அவர்களே தலைமையாளராகவும், ஆசிரியராகவும் இருந்து பள்ளியை பராமரித்து வருகிறார்கள். கல்வியில் தனக்கு இருக்கும் ஆர்வமும்; பள்ளி அளவில் இருக்கும் குறைபாடுகளை புரிந்துக் கொண்டதனாலும் இந்த பள்ளியை துவக்கி உள்ளதாக தலைமையாளர் காரணங்காட்டினார் மேலும், தான் முதுநிலை ஆசிரியர் பயிற்சி (M.Ed) முடித்தும் அரசாங்க வேலை பல வருடங்களாக கிடைக்காததும்; இந்த பள்ளியை துவக்கும் முடிவுக்கு காரணம் என்று அதே பள்ளியில் ஆசிரியராக பணி புரியும் அவர் மனைவி எடுத்துக்கூறி, இந்த வகையில் இருவருக்கும் வேலை கிடைத்துள்ளதாகச் சொல்லி முடித்தார். ஆங்கில இலக்கணம், சமூகம், சுற்றுப்புற சூழல்

விஞ்ஞானம்/இயற்கை விஞ்ஞானம் மற்றும் கணிதம் என பல விஷயபாடங்களை தலைமையாளரே கற்றுக் கொடுக்கிறார்.

கற்றுக் கொடுக்கும் நுணுக்கம், தனக்கு இயற்கையாக இருப்பதாகவும் அதற்கு அவருடைய குடும்ப பின்னனி (இவருடைய பாட்டனார் தஞ்சாவூர் அரசு சபைக்கு துபாஷியாக இருந்திருக்கிறார்) இவருக்கு நல்ல ஆங்கில அறிவை அளித்திருப்பதாகச் கூறும் இவர். புதிய முறைகல்வித்திட்டத்தின் தேவையை ஆணித்தரமாக வற்புறுத்துகிறார். கல்விமுறையில் இருக்கும் குறைபாடுகளை சுட்டிக்காட்டி, தற்போது அமுலில் இருக்கும் மனப்பாடமுறைகுழந்தைகளின் அறிவு வளர்ச்சிக்கு சரி அல்ல என்றும், 'குழந்தைகள் கற்றுக் கொடுப்பதை நன்கு புரிந்துக்கொள்ள வேண்டுமே ஒழிய, வாய்பாடு போல சொல்லி கற்கக் கூடாது.' என்கிறார். 'பல ஆங்கில வழி பள்ளிகளில் தாய்மொழி புறக்கணிக்கப்படுகிறது' என்னும் இவர் பாடங்கள் முதலில் தாய்மொழியிலேயே கற்பிக்கப்படவேண்டும். அப்போதுதான் குழந்தைகள் நன்கு கிரகித்துக்கொள்ளமுடியும்.

'எங்கள் பள்ளியில் நான் அனைத்தையும் முதலில் தமிழில் கற்றுக் கொடுக்கிறேன். குழந்தைகள் நான் சொன்னதை புரிந்துக் கொண்டபின், அதையே திரும்ப ஆங்கிலத்தில் விவரிக்கிறேன். கற்றுக்கொடுப்பதை நினைவில் வைத்துக்கொள்ள இது உதவியாக உள்ளது.'

ஆசிரியர்களுக்கும் அவ்வப்போது வகுப்புக்கள் நடத்துவதாக தலைமை ஆசிரியர் தெரிவித்தார். மாதப்பரிட்சை இங்கு நடத்துவதில்லை என்றும் உத்தேச வினா-விடை முறையில் பரிட்சைகள் நடத்தப்படுவதால் உருபோடுவது கணிசமாக குறைக்கப்பட்டுள்ளது என்றும் குழந்தைகள் வருடம் முழுவதும் படிக்கத் தூண்டப்படுகிறார்கள் என்றும் கூறினார். பள்ளி கால அட்டவணைப்படி பாடத்திட்டம் டிசம்பர் மாத இறுதிக்குள் கற்று-கற்பித்து முடிந்துவிடுகிறது. எஞ்சியுள்ள மாதங்கள் திரும்பத்திரும்ப கற்றுக் கொடுப்பதிலும், மற்றஅதிகபடியான பாடக்கிரம செயல்திறன்களிலும் (Extra circular activities) கவனங்காட்டப்படுகிறது என்றும் தெரிவித்தார்.

பள்ளியில் 4 ஆசிரியர்கள் அதில் இருவர் இளநிலை ஆசிரியர் பயிற்சி (B. Ed) ம் இருவர் முதுநிலை ஆசிரிய-பயிற்சி (M. Ed) ம் படித்துள்ளார்கள். அவர்களுக்கு ரூபாய் 500/- ரூபாய் 900/- மாதமென சம்பளம் அளிக்கப்படுகிறது. வகுப்பாசிரியர் தமிழ், நீதிபோதனை, சமூகம், சுற்றுப்புறகுழல் விஞ்ஞானம்/இயற்கை

விஞ்ஞானம் மற்றும் பொது அறிவு கற்பிக்கிறார்கள். ஹிந்தி (இந்தி) மற்றும் கணிபொறியியலுக்கு வெவ்வேறு ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். படிப்பில் பலவீனமாக மாணவர்களுக்கு தனிப்பட்ட முறையில் கற்றுத்தரப்படுகிறது. மாதப்பரிட்சையில் சரிவர செய்யமுடியாதவர்களுக்கு மட்டுமே இந்த சலுகை. பெற்றோர்-ஆசிரியர் கலந்துரையாடல் வருடத்திற்கு மூன்று முறைபள்ளியில் நடத்தப்படுகிறது. அதில் 75% பெற்றோர்கள் பங்கேற்கிறார்கள்.

தனியார் பள்ளியின் வகுப்பறை அணுகுமுறை

ஆசிரியர்கள் பாடம் நடத்த, தயார்நிலையில் வகுப்பிற்கு வருகிறார்கள். இது ஆங்கில வழி பள்ளிக் கூடமாக இருந்தாலும், கணக்கும் சேர்த்து அனைத்து பாடங்களும் ஆங்கிலம், தமிழ் இரண்டு மொழிகளிலும் கற்றுத்தரப்படுகிறது. பாடங்களில் வீட்டுவேலை ஒவ்வொரு வகுப்பிற்கும் கொடுக்கப்பட்டு முறையாக மேற்பார்வையிட்டு திருத்தப்படுகிறது. வகுப்பு அட்டவணை பாடபுத்தக அறிவிற்கும், பரிட்சைக்கு குழந்தைகளை தயார் படுத்துவதற்கும் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து அமைக்கப்பட்டுள்ளது. குறுகிய சாலையில் பள்ளிக்கூடம் அமைந்து உள்ளதால், விளையாட்டுமையான இல்லை, எனவே, வெளிப்புறவிளையாட்டும் இல்லை.

தனியார் பள்ளிகளின் வளர்ச்சி

இந்த நகரத்தில் முளைத்துவரும் பல புதிய தனியார் பள்ளிகளுக்கு முன்னோடியாக இந்த தனியார் பள்ளி விளங்குகிறது. 1990 விருந்து பல தனியார் பள்ளிகள் காளான்களாக முளைத்து பெருகி வந்துள்ளது. இந்த பள்ளிமுறைக்கு வரவேற்பு அளவுக்கதிகமாக இருப்பதால், அரசு அங்கீகாரம் பெற்றபள்ளிக்கு ஒரு கிலோ மீட்டர் சுற்றுவட்டாரத்தில் வேறு பள்ளி எதுவும் திறக்கப்படக்கூடாது எனும் விதி எதுவும் இல்லை ஆதலால் பல தனியார் பள்ளிகள் இந்த தூரத்திற்குள்ளேயே நிறுவப்பட்டுள்ளன.

தனியார் பள்ளியின் தேவைக்கும், வளர்ச்சிக்கும் பல காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. பெரும்பான்மையான குழந்தைகளும் பெற்றோர்களும் ஆங்கில வழி பள்ளிக்கூடங்களையும், அரசு உதவி பெறும் தமிழ் வழி பள்ளிக் கூடங்களையும்

தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். ஏனெனில், அவர்கள் பஸ் வசதி அளித்து குழந்தைகளை பள்ளிக்கு அனுப்ப உதவியாக இருக்கிறார்கள். ஆங்கிலத்திற்கும் கணிபொறியியலுக்கும், தமிழ்மொழியை விட அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து கற்பிக்கிறார்கள் என்று இவர் சுட்டி காட்டினார். இந்த கருத்தை அமோதித்தபடி மற்றொரு ஆசிரியை, 'குழந்தைகள் தொலைகாட்சியில் வரும் ஆங்கில விளம்பரங்களால் பெரிதும் கவரப்பட்டுள்ளார்கள். எனவே, ஆங்கில வழி பள்ளிக்கூடங்களையே தாம் படிக்க தேர்ந்தெடுக்கின்றனர்.' என்றார். பெற்றோர்கள் சுட்டிக்காட்டியது, 'நகராட்சி பள்ளிகளைவிட தனியார் பள்ளிகளிலும், அரசு உதவிபெறும் பள்ளிகளிலுமே நன்றாக கற்பிக்கிறார்கள்.' என்பதே.

தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கள், நகராட்சி, மாநகராட்சி பள்ளிகளைப்பற்றி பலவகையான கருத்துக்களை வைத்துக் கொண்டுள்ளார்கள். நகராட்சிபள்ளிகளில் ஒழுங்கு-கட்டுபாடு இல்லை என்று ஒரு ஆசிரியரும், மற்றவர் குழந்தைகள் விளையாட, பள்ளிப்பருவத்தை மகிழ்ச்சிகரமாக கழிக்க அனுமதிக்கின்றது. என்றும் சொல்லும் இவர்கள், அதற்கு காட்டும் காரணங்கள் வருமாறு-பள்ளிப் பாடங்களை வீட்டு வேலையாகத் திணிப்பதில்லை. பாரமாக சுமக்கவிடுவதில்லை.

'நகராட்சி பள்ளிக்கு போகும் மாணவர்களின் பெற்றோர்கள் தம் குழந்தைகள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதை அறியும் ஆர்வம் அற்றவர்களாக உள்ளார்கள் குடும்பத்தின் அக்கறை இல்லாததால் மாணவர்களும் சரிவர படிப்பதில்லை.' என்கிறார் ஒரு தனியார் ஆரம்பபள்ளியின் ஆசிரியர். தன் சொந்த குழந்தையை நகராட்சி பள்ளிக்கு அனுப்புவாரா என்று கேட்டதற்கு, 'இல்லை' என்று மறுத்த இவர், 'என் குழந்தை ஒழுங்கு, கட்டுபாட்டுடன், படிப்பில் அதிக கவனம் செலுத்துவதையே நான் விரும்புவேன். அது நகராட்சி பள்ளியில் நடக்காது என்றும் கூறினார். பள்ளியில் ஆஜர் குறைவு பற்றி ஆசிரியர்கள் யாருக்கும் காரணங்காட்ட வேண்டிய அவசியம் இல்லாததால் நிறைய மாணவர்கள் பள்ளியில் சேரவேண்டும் என்று விரும்புவதும் இல்லை, அதற்கான எந்த முயற்சியும் எடுத்துக் கொள்வதும் இல்லை. அதுபோலவே நல்ல முறைல் கற்றுத்தரவேண்டும்

என்கிறபொறுப்பும்-சுமையும் இல்லை என்பதையும் அவர்களே ஒப்புக் கொண்டார்கள்.

மற்றபள்ளிக் கூடங்களை விட இங்கு கற்றுக் கொடுக்கும் முறைதிருப்திகரமாக இருப்பதாக தனியார் பள்ளியில் படிக்கும் மாணவர்களின் பெற்றோர்கள் கூறினார்கள். பேட்டி அளித்த பல பெற்றோர்கள் தாம் நகராட்சி பள்ளியில் படித்தாலும் தம் குழந்தைகள் தனியார் பள்ளியில் படிக்க வேண்டும் என்பதில் மிகவும் கவனமாக இருப்பதாகவும், இங்கு கற்றுக் கொடுக்கும் தரம் மற்றும் கண்காணிப்பு, பள்ளியின் நடைமுறை முதலியன சிறப்பாக இருப்பதாலும் கல்விவழிமொழி ஆங்கிலமாக இருப்பதாலும் தான் தனியார் பள்ளியை தேர்ந்தெடுத்துள்ளதாக பல பெற்றோர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். இங்கு கணிப்பொறி உபயோகிக்கவும் கற்றுக் கொடுக்கிறார்கள். பெற்றோர்களில் ஒருவர் சொன்னதாவது-அரசாங்க பள்ளிகளில் நிஜமாகவே ஒரு கட்டுபாடற்றகுழந்தை, ஆசிரியர்களும் சரியாக கற்றுக் கொடுப்பதில்லை, அதனால் அவர்களும் வீட்டில் படிப்பதில்லை. இங்கு நிறைய வீட்டுப்பாடம் கொடுக்கப்படுகிறது. எனவே, வீட்டிற்கு வந்தவுடன் இவர்கள் படிப்பதில் ஆழ்ந்து விடுகிறார்கள்.

உயர்வடையும் ஆர்வம், படிப்புடன் வேலைவாய்ப்பு சந்தர்ப்பம் கிடைப்பதே தனியார் பள்ளிகளை, ஆங்கில வழி கல்விமுறையை தேர்ந்தெடுப்பதற்கு முதல் காரணமாக உள்ளது. 'என் மகள் படித்து முடித்தவுடன் ரயில்வே நிர்வாகத்தில் வேலை செய்யவேண்டும் என்பது என் விருப்பம். பொருளாதார ரீதியில் அவள் சுயேச்சையாக இருப்பதையே நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.' என்று கூறும் பத்மினி இந்த தனியார் பள்ளியில் 4ம் வகுப்பில் படிக்கும் பிரியதர்சனியின் தாய்.

'ஆங்கிலமும் கணிப்பொறியியலும் இல்லாமல் எதுவும் நடக்காது. என் மகள் நன்கு படித்து, ஆங்கிலத்திலும் கணிப்பொறியியலும் நல்ல தேர்ச்சி பெற்று நல்ல வேலையில் அமரவேண்டும் என்பதே என் விருப்பம்.' என்று கூறும் ராமமூர்த்தி ஒரு விஞ்ஞான பட்டதாரி (B.Sc).

மேற்கண்ட அபிப்பிராயங்களுக்கு எதிர்மாறாக நகராட்சி பள்ளிக்கு தங்கள் குழந்தைகளை அனுப்பும் பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகளை படிக்க வைப்பதற்கு வேறு பல காரணங்களையும், வழிமுறைகளையும் கூறுகிறார்கள். பெரும் பான்மையான தொழிலாள வர்க்க பெற்றோர்கள் தம் மக்களை படிப்பறிவுள்ளவர்களாக்கி அதன்மூலம் தம்மை விட சிறப்பாக வாழ வேண்டும் என்கிற ஆசையில் நகராட்சி பள்ளிக்கு அனுப்புவதாக கூறுகிறார்கள். பெரும்பான்மையோர் தம் மக்களுக்காக எந்த குறிப்பிட்ட உத்தியோகமோ, குறிக்கோளோ குறிப்பிடவில்லை. ஆனால், அதேசமயம் தனியார் பள்ளிக்கு அனுப்பும் பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்காக குறிப்பான ஆசையையும் குறிக்கோளையும் தெரியப்படுத்தினார்கள். பலர் வெள்ளையும் சொள்ளையும் அ ந்து, சிறந்த தொழில், உத்தியோகஸ்தனாக இருப்பதையே விரும்புகிறார்கள். எனினும், தனியார் பள்ளியின் அதிகபட்ச செலவு எல்லோரும் அங்கே சேருவதை தடை செய்கிறது. பெற்றோர்களும் இந்த செலவினங்களால் மகன்/மகள் இருவரில் யாருக்கு தனியார் பள்ளியில் படிக்கும் வாய்ப்பு தேவை என்பதையும் கவனித்தில் கொண்டு தீர்மானிக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறார்கள். இப்படியாக செலவையும் வாய்ப்பையும் மனதில் கொண்டு மதிப்பிட வேண்டியுள்ளதால் பெற்றோர்கள் தம் மகன்/களை தனியார் பள்ளிக்கும், மகள்/களை நகராட்சி அல்லது அரசு உதவிபெறும் பள்ளியிலும் சேர்க்கிறார்கள். நகராட்சி பள்ளியில் படிக்கும் பெண்களில் குறைந்த பட்சம் 12% நின் சகோதரர்கள் தனியார் பள்ளி/ஆங்கில வழி கல்வி கற்று வருவதாகத் தெரியவருகிறது. கல்வி வாய்ப்பில் இந்த மாதிரியான ஆண்-பெண் பேதம் மட்டுமல்லாமல் தனியார் பள்ளியைப்பற்றி அவர்களுடைய உயர்ந்த அபிப்பிராயம், நகராட்சி மற்றும் அரசு உதவி பெறும் பள்ளிகளின் நிர்வாகம் அமூல் முறையில் காணப்படும் சிக்க ன் விளைவுதான் இது. நடுத்தர வர்க்கத்தினரும், படித்த-நல்ல உத்தியோகத்திலுள்ள பெற்றோர்களும் அரசு பள்ளியி ருந்து தம் மக்களை விலக்கி விடுவதனால், நகராட்சி பள்ளி ஆசிரியர்கள் மீது எந்த பொறுப்பும் இல்லாமல், கற்றுக்கொடுக்கும் தம் கடமையை கூட சரிவர செய்யாமலும் இருக்கிறார்கள். படித்தவர்களைப் போல

அல்லாமல், தொழிலாளிகள், குறிப்பாக ஏழை உழைப்பாள பெற்றோர்கள் எந்தவித அதிகாரமும் இல்லாமல், எதிர்நின்று தட்டிக்கேட்க இயலாதவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். எனவே, அவர்களும், அவர்களுடைய குழந்தைகளும் கல்வி விஷயத்தில் ஒரு சமையாக, ஆசிரியர்களை சார்ந்த, பிரயோஜன-மற்றவர்களாகவும் கருதப்படுகிறார்கள். மேலும், குழந்தைகளின் பள்ளிப்பருவ அனுபவங்கள், சுய நிர்வாகத்தன்மை, ஆசிரிய உரிமை மற்றும் கல்வியின் உயர்ந்த பரந்த குறிக்கோள் இவை அனைத்திலும் இந்த வேற்றுமைகள் தன்விளைவை பிரதிபலிக்கிறது.

பள்ளிதரத்தில் வேற்றுமையின் காரண-விளைவுகள்

இந்த மூன்று விதமான பள்ளிகளின் அமைப்பும் வெவ்வேறு; அவர்களுடைய நிர்வாகத்திறமையும் அந்தந்த அமைப்பின் மேல் சார்ந்துள்ளது. நகராட்சி பள்ளியில் வசதிகளும்; ஆசிரிய-மாணவ விகிதாசாரம் குறைவாக இருந்தாலும்; கற்றுக்கொடுப்பதும்-கற்பதுமான உறவு மிகவும் சொற்பம் பள்ளிக்கூடம் நடைபெறும் முறையும், குழந்தைகளை நடத்தும் முறையும் சொல்கிறார்போல் இல்லை. நேரடியாகவோ, மறைமுகவோ ஆசிரியர்கள் தம் திறமையை பள்ளி நிர்வாகத்திற்கோ அல்லது சார்ந்து இருக்கும் சமுதாயத்திற்கோ காட்டவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதும் ஒரு காரணம்; அதே சமயம் அரசு உதவித்தொகை பெற்று நடத்தப்படும் பள்ளிகளோ, கிடைக்கும் உதவித்தொகைக்கு குறைந்தபட்ச பள்ளிப்படிப்பு கொடுத்துதான் ஆகவேண்டும் என்னும் கட்டாயத்தினால் ஆசிரியர்-பள்ளி நிர்வாகத்திற்கும்; பள்ளி நிர்வாகத்தினர் ஆசிரியரின் ஊதியத்தொகைக்காக மாநில அரசுக்கு சார்ந்தும் இருப்பதே காரணம். போட்டி மிகுந்த இந்த உலகில், பெற்றோர்களை திருப்திபடுத்தினால்தான் பள்ளிகள் நடக்க முடியும் என்பது நிலை. ஆதலால் தனியார் பள்ளிகள் சிறப்பாக நடத்தப்படுகின்றன. இன்னும் சொல்லப்போனால், அரசு உதவிபெறும் பள்ளிக்கூடங்களுக்கும், தனியார்பள்ளிகளின் திறமை, நிர்வாகம், நேரம் தவறாமை, புத்தகஞானம், போதித்தல், புதியவிஷயஞானம் போன்றியவை இருப்பினும், ஆசிரியர்களின் சுய நிர்வாகத்திறமைக்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்படாமல், குழந்தைகளை

மையமாக கொண்டுள்ள, புதிய கல்வி அணுகுமுறையும் பயன் படுத்தப்படுவதில்லை.

பள்ளிக்கூடங்களைப் பற்றி குழந்தைகளின் க ப்பு

தனியார் பள்ளியில் படிக்கும் பெரும்பான்மையான குழந்தைகள் தினப்படி முதல் பள்ளிக்கு போவதும்; மாலை 5.30க்கு திரும்புவதும்; பின்னர் தம் வீட்டு பாடங்களை எழுதுவதுமாகக் கழிக்கின்றார்கள். அதற்கு மாறாக, நகராட்சி பள்ளியில் படிக்கும் குழந்தைகள் வீட்டிற்கு போனதும் சினேகிதர்களுடன் விளையாடுவதாகவும் பெற்றோர்களுக்கு உதவி செய்வதாகவும், சிறுமியர் சமையலும் சிறுவர்கள் தந்தைக்கு அவருடைய வேலையிலும் உதவி செய்வதாகக் கூறினார்கள். குழந்தைகளில் சிலரே வீட்டில் தினசரி படிப்பதாகவும் கூறினார்கள்.

நகராட்சி பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கும் பெரும்பான்மையான மாணவர்கள் தமக்கு பள்ளிக்கூடம் பிடித்திருப்பதாகத் தெரிவித்தார்கள். சிலருக்கு பள்ளியில் அடிப்பதனால் பிடிப்பதில்லை என்றார்கள். பள்ளியில் பயிலும் முறைப்படி பள்ளிப்பருவ அனுபவங்களும் வேறுபடுகிறது என்பது இதிலேயே வெளிப்படையாகிறது. தனியார் பள்ளியில் கட்டுபாட்டு முறையிருப்பதால் குழந்தைகளுக்கு விளையாட நேரம், வசதி இருப்பதில்லை அதேமாதிரி நகராட்சி பள்ளிக்கூடங்களில் சரியான கட்டுப்பாட்டு முறைஇல்லாவிட்டாலும் தண்டிக்கும் முறை உள்ளது. குழந்தைகளின் அறிவு வளர்ச்சிக்கும் போதிய ஊக்கம் அளிக்கப்படுவதில்லை.

சாதி, பிரிவு மற்றும் கல்வி பயிலுதல்

பலவித பள்ளிகளின் வளர்ச்சிக்கு குறிப்பான காரணம் என்னவென்றால் பள்ளிகள் பலவித பிரிவு, சாதி ஜனங்களுக்காக பலதரப்பட்ட கல்வி பயில சந்தர்ப்பங்கள் அளிக்க ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. 3வித பள்ளிகளின் பலதரப்பட்ட வகை முறை வித்யாசங்களை அடியிற்காணும் 2 அட்டவணைகளில் காணலாம்.

அட்டவணை-1
பள்ளிகளும், பெற்றோர்களின் தொழில் வேறுபாடுகள்

(முனிசிபல்) நகராட்சி பள்ளி	தனியார் பள்ளி	அரசு உதவிபெறும் பள்ளி
மரம் அறுப்பவர் ப யாளர்	மருந்து விற்பவர் தேங்காய் விற்பவர்	துப்புறவு தொழிலாளி தொழில் நுட்பனர்
பால்காரர் புரோகிதர்	ரயில்வே ஊழியர் தையற்காரர்	கூ யாளர் விவசாய கூ யாளர்
வியாபாரி விவசாய பண்ணையாளர் காய்கறி விற்பவர்	தின்பண்டகடைகாரர் சைக்கிள் கடை முதலாளி சோ த னை க் கூ ட தொழில்நுட்பனர்	காய்கறி விற்பவர் சிறுகடை வைத்திருப்பவர் வீட்டு வேலைசெய்யும் பெண்கள்
கட்டிட தொழிலாளி பீடி சுற்றுபவர்	வங்கி செயலாளர் பள்ளி முதல்வர்	கட்டிட தொழிலாளி வண்ணம் தீட்டுபவர்
கூ யாளர் ஹோட்டல் முதலாளி	கீ பே ன் சி வ ளை ய ல் கடைமுதலாளி செருப்பு கடை முதலாளி	வாகன ஓட்டுனர் தையற்காரர்
விவசாய தொழிலாளி	மருந்து கம்பெனி பிரதிநிதி	குடும்பத்தலைவி பொற்கொல்லர் வியாபாரி
		இளநீர் விற்பவர் ரொட்டிக்கடை உதவியாளர்
		விற்பனை அதிகாரி (ஸ்டியோ) படம்பிடிக்கும் முதலாளி அரசாங்க ஊழியர்

அட்டவணை - 2
பள்ளிகளும், அதில் சாதிவேறுபாடுகளும்

மாணவர்களின் விகிதாசாரப்படி

நம்பர்	சாதி	நகராட்சி பள்ளி	தனியார் பள்ளி
1.	அரசாங்கத்தில் குறிப்பிட்ட வகுப்பு Scheduled caste	65	06
2.	மிகவும் பின் தங்கிய வகுப்பு (Most Backward Class)	10	05
3.	பின் தங்கிய வகுப்பு (Backward class)	19	67
4.	பிறசாதிகள் (other caste)	04	10
5.	சிறுபான்மைமதத்தினர் (Religious Minorities)		12

பெற்றோர்களின் தொழில் பின்ன யின் பாகுபாடு அவர்களுடைய சாதி அடிப்படையுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளது. முனிசிபல் பள்ளியின் 65% குழந்தைகள் அரசு குறிப்பிட்ட வகுப்பை சேர்ந்தவர்கள்; 19% பின் தங்கிய வகுப்பையும், 10% மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பையும் 4% மற்றசாதி சிறுபான்மை மதத்தை சேர்ந்தவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். இதற்கு நேர்மாறாக பெரும்பான்மையான குழந்தைகள் (67%) தனியார் பள்ளியில் பின்தங்கிய சாதியை சேர்ந்தவர்கள் (தற்சமயம் இந்த நகரிலும் அக்கம்பக்கத்திலும் பொருளாதார ரீதியில் முன்னனியில் இருப்பவர்கள்) 12% சிறுபான்மை மதத்தை சேர்ந்தவர்களும் 10% பிறசாதியை சேர்ந்தவர்களும் 6% கீழ்சாதியையும் 5% மிகவும் பின்தங்கிய சாதியை சார்ந்தவர்களுமாக இருக்கிறார்கள் சாதி சம்பந்தமான விவரங்கள், அரசு உதவிபெறும் பள்ளியி ருந்து கிடைக்காவிட்டாலும், அங்கு காணப்பட்ட குழந்தைகளின் பொருளாதார பின்ன யை கவனித்தால் இந்த பள்ளியில் எந்த ஒரு தனிப்பட்ட சாதியும் முன்ன பெறுவதில்லை.

மாணவர்களின் பின்ன -அதன்வேறுபாடுகளையும் பள்ளியின் நிர்வாக முறையும் ஒப்பிட்டுபார்த்தால், நகராட்சி பள்ளியும்-தனியார் பள்ளியும் ஒன்றுக்கொன்று எதிர்மாறானது என்று சொல்லலாம். ஒன்று தமிழ்மொழி வழிகல்வியில் குழந்தைகளுக்கு தனிப்பட்ட கவனிப்பு அளிக்காமலும், மற்றொன்று ஆங்கிலமொழிவழி கல்வியில் போட்டி மனப்பான்மைக்கு அழுத்தும் கொடுத்தும் நடக்கிறது. ஒன்றில் குழந்தைகள் சமூகத்திற்கு கல்வியளவில் அனாவசிய சுமையாக நடத்தப்படுகிறார்கள்; என்றால் மற்றொன்றில் பெற்றோர்களின் ஆசை, எதிர்பார்ப்பின் வாகனங்களாக நடத்தப் படுகிறார்கள் இன்னும் குறிப்பாக சொல்லப்போனால் சாதி, பிரிவு அடிப்படையில் உள்ள பள்ளிகளில் படிக்கும் குழந்தைகள் வேறுவித பிரிவு கலாசார பின்ன யைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பை இழக்கிறார்கள். சாதாரண பள்ளிகளில் சகஜமாக காணப்படும் கலாசார-வகுப்புவாத பிளவுகளின் மத்திய பாலம் இந்த வகை பள்ளிகளில் காணக்கிடைப்பதில்லை. பொருளாதார ரீதியில் வேறுபட்ட குழந்தைகள், அவர்களின்

பள்ளிகள் மற்றும் பள்ளிகளின் வித்தியாசமான கல்வி முறைகள் ஆகியவைகள் சமூகத்தில் சம நோக்கு அற்று ஒரு அநியாயமான ஏற்ற-தாழ்வை தோற்றுவிக்கிறது. தொகுத்து கூறினால், கல்வியை ஒரு மட்டக்கருவியாக எண்ணாமல் பல தரப்பள்ளிகள், பல் வேறு தரமக்களை உண்டாக்குவதனால், பரம்பரையாக நடந்து வரும் சமூக சேதத்தை தடுக்கவோ, எதிர்த்து நிற்கவோ இயலாமல் உள்ளது.

சாதி-பிரிவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு எந்த அளவில் பள்ளிகள் பிரிக்கப்படுகிறது - ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசப்படுகிறது என்பதை இதுவே எடுத்துக்காட்டுகிறது. அரசு, நகராட்சி பள்ளிகளை ஆதரிப்பவர் இல்லாமையால், தனியார் பள்ளி, சம்பளம் கட்டி படிக்கும் பள்ளிகள் காளான்களாக முளைத்து விட்டுள்ளன.

இத்தகைய பள்ளிகள் கல்விமுறையின் குறுகிய வட்டத்தில் ஒரு நிறுவனமாக மட்டுமே செயல்படுகிறது. இப்படியாக வேறுபட்ட பள்ளிகள் அதில் உள்ள கல்விமுறையில் காணப்படும் தரவித்யாசங்கள், பலவிதங்களில் வேறுபட்ட குழந்தைகளுக்கு கற்பிக்கும் முறையில் உள்ள வேறுபாடுகள் இவைகளால் எல்லா குழந்தைகளுக்கும் சமகல்வி, சம பள்ளி-பருவ அனுபவம் கிடைக்காமல், வேறுபடுகிறது. அதன் காரணமாக குடிமகனின் உரிமையும், சமத்துவமும் குழி தோண்டி புதைக்கப்படுகிறது. நகர்புறவளர்ச்சி மற்றும் பரந்த கல்வி சம்பந்த முன்னேற்றத்திற்கும் மத்தியில் காணும் இணைப்பு குறைவிற்கு, குறைந்துவரும் நகராட்சி பள்ளிகளே சாட்சி. மக்களின் நலனில் வைக்க வேண்டிய நீண்ட தேவையான அக்கறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல், தம் பொருளாதார லாபத்தையே தேரந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகள் கவனித்து கொள்வதால் பள்ளியும் நிர்வாகமும் அவஸ்தைபடுகிறது. கல்வி என்பது பள்ளி நிர்வாகத்திற்கு மையகுறிக்கோளாகவும் அக்கறையுடன் செயல்பட வேண்டிய விஷயமாகவும் நகராட்சி பள்ளிகளுக்கு இல்லாதது வெளிப்படலாம். அதுவே பெரிய குறையும் கூட.

சிபாரிசுகள்

I. நகராட்சி மற்றும்/அல்லது அரசுபள்ளிகள் தம் சுற்றுப்புறத்திற்கும் அல்லது பொதுபள்ளிக்கூடமாக திரும்பத்திகழச் செய்ய வேண்டும்

தமிழ்நாடு, தன் பங்காக கூட்டு பள்ளிக்கூடமுறையை அமூல்படுத்தி பல பொது, மக்கள் பள்ளிக்கூடங்களை நிறுவி, எல்லாவித ஜனத்தொகைக்கும் உபயோகப்படும்மாறு செய்வதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். பள்ளிக்கூடங்களின் வியாபார அணுகுமுறையை அனுமதிக்காமல் அரசுபள்ளிகளை சரியாக உற்சாகப்படுத்தி புனர் ஜீவன் அளிக்கச் செய்யலாம். இந்த மாதிரியான அணுகுமுறைநியாயமான, சமமான பள்ளிமுறையும், கல்வி தரமும் கிடைக்கப்பெற்று, கூட்டு கல்வியின் ஆதாரப்பயை நிறைவேற்றும் அதுவே, பலதரப்பட்ட பிரிவு மற்றும் சமூகங்களை ஒன்று சேர்த்து அனைவருக்கும் சமமான சாமர்த்தியமும், கல்வி முறையும் கிடைக்க உதவி செய்யும்

II. பள்ளி நிர்வாகமுறையில் பரந்தநிலையை பலப்படுத்துதல்

(சிறு நிலை) ஆரம்பக்கல்வியை பொறுத்தவரை வட்டங்களும், கல்வி செயற்குழுக்களும் கூடி சிந்தித்து பரந்த அமைப்பை ஏற்படுத்துவது பற்றி நிர்ணயிக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டுள்ளது. நகராட்சி கழகம் தன் வருடாந்திர வரவு-செலவு திட்டத்தில் ஒரு பகுதியை ஒதுக்கி வைத்தாலும், பள்ளிக்கூட நிர்வாகத்தில் அதிக அக்கறைஎடுத்துக்கொள்வதில்லை நகராட்சி கழகம் தன் கல்வி இலாகாவை தூண்டி, கல்வியில் அக்கறையும் ஈடுபாடும் கொண்ட அங்கத்தினர்களை கொண்ட நகரத்து கல்வி குழாமை தோற்றுவித்து செயல் பட வேண்டும். அங்கத்தினர்களுக்கு சபைகூட்டும் உரிமை இருப்பதையும் கல்விக் கூடத்தைபற்றிய செய்திகளை மக்கள் மத்தியில் பரப்பும் முறையையும் (தலைமை ஆசிரியையோ, தலைமை ஆசிரியரோ செய்ய வேண்டும் என்று காத்திராமல்) சம்பந்தப்பட்ட (கோப்புக்களை) பரிசீலனை செய்வதும், ஆசிரியர்களின் வேலை பற்றிய மதிப்பீடுகளை க்கும் முறைபற்றியும் இந்த

அங்கத்தினர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்க வேண்டியது அவசியம். அங்கத்தினர்களும், பள்ளியில் சுதந்திர தினவிழா, குடியரசு தினவிழாக்களுக்கு நிகழ்ச்சி நிரல் தயார் செய்வதில் மட்டுமே தம்மை ஈடுபடுத்திக்கொள்ளாமல், தங்கள் பதவியை நற்பயன் அளிக்கும் விதத்தில் ஈடுபற்றவேண்டும். மேற்பார்வையிடுவதும், பள்ளியின் நிர்வாகம் மற்றும் கட்டிடங்களை பாதுகாப்பதும், வகுப்பறைசுற்றுப்புறசுவர், கழிப்பறை, குடிக்கும் தண்ணீர் போன்றவற்றிலும் தம் கவனத்தை செலுத்தவேண்டும் பொதுமக்களின் ஒத்துழைப்பு, பள்ளியின் முன்னேற்றத்திற்கு மிக தேவை என்பதையும் அங்கத்தினர்கள் உணர வேண்டும். குழந்தைகள் உரிமை, சமுதாயத்தில் சமூக-பொருளாதார-கலாசார நடைமுறைகள், குழந்தை தொழிலாளி, குழந்தை திருமணம், போன்றவை குழந்தைகளை பள்ளிக்கூடத்தி்ருந்து விலக்கி வைக்கும் சமுதாய சீர்கேடுகள் என்பதை உணர வைக்க வேண்டும். அத்துடன், அங்கத்தினர்களும் ஆசிரியர்களும் பள்ளிக்கு தேவையான பொருட்கள் பாட புத்தகம், தானியம் மற்றும் பயிற்றுவிக்க உபயோகப்படும் சாதனங்கள் சரிவர கிடைக்காவிட்டால் மேலதற்கு தாக்கீது செய்யவும், மேல் நடவடிக்கைக்கு முயற்சி செய்யவும் பயிற்சிவிக்கப்படவேண்டும். இத்தகைய பயிற்சி அவர்களை ஒரு மாதிரி பள்ளியாகவும், பிறபள்ளிகளுக்கு இணையாக நடத்தவும் வழி செய்யும் பள்ளியைவிட்டு விலகும் மாணவர்கள் எண் க்கை குறையும், சரியான நடைமுறைக்கு ஒத்துவரும் பல வழிகளும் தெளிவுபடும்.

III. ஆசிரியர் பயிற்சிமுறையில் புதுமாற்றங்கள்

ஆசிரியர் பயிற்சி முறைபற்றி திரும்ப ஆராய வேண்டியது அவசியமாகிவுள்ளது. நிகழ்ச்சிகளின் மூலமாக பள்ளியை ஒரு கவர்ந்திழுக்கும் இடமாக மாற்றுவதன் முதற்படியாக, ஆசிரியர்கள் சிறந்த ஊக்கம் அளிக்கும் தரக்களாக கல்வித்துறைக்கு அமைய வேண்டும். பெற்றோர்களின், குழந்தைகளின் சமூக-கலாசார பின்ன யை சரிவர புரிந்துக்கொள்ளவதற்கு ஆசிரியர்கள் முயற்சிக்க வேண்டும் கலாசாரம் மற்றும் படிப்பறிவற்றபெற்றோர்களின் கஷ்டங்களைப் பற்றி யோசிக்காமல் இருப்பதால்தான் ஆசிரியர்களும் குழந்தை திருமணம், தீண்டாமை, கொத்தடிமை முறைபற்றியும் கவலைபடாமல் இருந்து விடுகிறார்கள். அதுவே குழந்தைகளில் கல்விவாய்ப்பையும் பாதிக்கிறது. பயிற்சி மற்றும் கொள்கை

அளவில் தங்கள் அபிப்பிராயத்தை ஆசிரியர்கள் முழுக்க மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும்.

பெற்றோர்களின் கலாசார பின்ன யும், சுபாவத்தன்மையும், பொறுமையாக கையாளவேண்டிய அவசியத்தையும், ஆசிரிய பயிற்சியி ருந்தே கற்றுத்தரப்படவேண்டும். அதேசமயம் சட்டத்திற்கு புறம்பாக, வழி-வழியாக வந்துள்ள கலாசார விஷயமாக கருதப்படும் சிறுவயது திருமணம், ஆண்-பெண் பேதம், பள்ளி படிப்பிற்கு பெற்றோர்களின் புறக ப்பு போன்றவைகளை அவரவர்களின் சொந்த விருப்பு-வெறுப்பு என்று ஆசிரியர்கள் ஒதுங்கிநிற்க ஒப்புக்கொள்ளக்கூடாது. என்று அதே பயிற்சிக்கூடம் வ யறுத்த வேண்டும்.

புதுமுறைகல்வித்திட்டத்தில் ஆசிரியர்-மாணவர் கூட்டுத்திறமை, கல்வி போன்றவை புகுத்தப்படவேண்டும் ஆசிரியர் உயர்ந்தவர்; மாணவர்கள் கீழ்மட்டம், குழந்தைகளை அவ்வப்போது கட்டுப்படுத்த அடித்து துன்புறுத்துதல் போன்றவிஷயங்களிலும் கவனித்து மாற்று செயல்படுத்த வேண்டியது அவசியம். தம் செயல்களால் ஆசிரியர்கள் மதிப்புக்குரியவர்களாக, நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமானவர்களாகவும் சமுதாயத்திற்கு செயல்பட வேண்டும். அத்தகைய ஆசிரியர்களே நியமிக்கப்பட வேண்டும்.

IV. பள்ளியின் மேற்பார்வை முறையிலும் பரிசீலனை முறையிலும் சீர்திருத்தம்

கல்வி இலாகா அதிகமான உறுதுணையும் விழிப்பு உணர்ச்சியுடனும் செயல்படவேண்டும். கல்விக்கூடங்களின் அமைப்பு, வரவு பதிவேட்டு, ஆசிரியர்கள் நடவடிக்கை, கோப்புகளின் பராமரிப்பு, பொதுநிர்வாகம் முத யவைகளை முறையாக மேற்பார்வையிடவேண்டும். அத்துடன் இலாகா, எல்லா பள்ளிகளையும் (அரசுபள்ளி, தனியார்பள்ளிகள்) கற்பிக்கும் கற்கும் முறைகளை, புதுபாடமுறை திட்டஅமூல், குழந்தைகளை நடத்தும் விதம், சமுதாயத்துடன் பள்ளிகளின் உறவு முத யவைகளை தீர்மானித்து வழி நடத்தவேண்டும், பள்ளிகளின் மேற்பார்வை சமயத்தில் கொடுக்கப்படும் முன்னேற்றபிரேரணைகளை குறிப்பிட காலவரைக்குள் அமூல் படுத்தும் கட்டுபாடு கொண்டு வர வேண்டும்.

V. குழந்தைகளின் நிவாரண நிதி

பெற்றோரில் ஒருவர், முக்கியமாக தந்தை இறக்கும் போதும், குடும்பத்தில் கஷ்டம் வரும் போதும் பல குழந்தைகள் பள்ளியி ருந்து விலகிக் கொள்கிறார்கள். அச்சமயத்தில், உதவிப் பணமாகவோ, பொருட்களாகவோ கொடுத்து இத்தகைய குழந்தைகள் பள்ளிக்கு தவறாமல் வருவதை காக்க வேண்டும், கஷ்டப்படும் குழந்தைகள் நிவாரண நிதி ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டு, அப்பகுதியில் இருந்தே அங்கத்தினர்களை தேர்ந்தெடுத்து, கல்வி கமிட்டி அமைப்பு, அங்கத்தினர்கள் ஆசிரியர்கள் விண்ணப்பிக்க வேண்டும். பொதுமக்கள் இந்த நிதிக்கு நன்கொடை அளிக்கவும், நன்கொடையாளருக்கு நிவாரண நிதி கணக்கு காட்டவதன் மூலம் மேலும்-மேலும் அவர்கள் துணையும் கொடையும் கிடைக்கும்மாறு வழி செய்யவேண்டும்.

VI. பள்ளிகளுக்கு பகுதிவாரி பரிசு

பள்ளிகளின் செயல்பாட்டுமுறையில் ஒரு சிறந்த தரத்தை நிலை நிறுத்த வேண்டுமானால், வட்ட/மாவட்ட அளவில் பள்ளிகளுக்கு பரிசு எனும் முறையை புகுத்த வேண்டும். பள்ளிகளின் நிர்வாகமுறை, வரவு பதிவேட்டு, பள்ளியின் நடைமுறை ஆசிரியர்களின் செயல்முறைமற்றும் மாணவர்களின் சாதனை ஆகியவைகளின் ஆதாரத்தில் பரிட்சிக்கப்பட வேண்டும், இந்த பரிசுத்திட்டத்தை நன்கு விளம்பரப்படுத்தினால், பள்ளிகளுக்கு நடைமுறைமற்றும் திறமைக்கு ஊக்கம் அளிப்பதாக அமையும்.

VII. புள்ளிக் கணக்கு சேகரமுறை

நகர, மாவட்ட அளவில் புள்ளிக்கணக்கு சேகரம் நல்ல முறையில் கையாள வேண்டும். உதாரணமாக தஞ்சாவூரில் உள்ள மாவட்ட கல்வி இலாகா காரியாலயம், அரசாங்கம் மற்றும் அரசாங்க உதவி பெறும் பள்ளியின் சம்பந்தப்பட்ட விவரங்களை மட்டுமே சேகரித்து வைத்துக்கொண்டுள்ளது. தனியார் பள்ளிகளின் எண் க்கையோ, பிற விவரங்களோ அவர்களிடம் இல்லை. இந்த மாதிரியான பள்ளிகளும், அதில் படிக்கும் குழந்தைகள் எண் க்கையும் நாளுக்கு நாள் அதிகரிக்கும் போது, அதைபற்றி புள்ளி விவர கணக்கை; தனியார் பள்ளிகளின் எண் க்கை, வேலைபார்க்கும் ஆசிரியர்களின் எண் க்கை, மாணவர்களின் தொகை, பின்ன மற்ற பிற விவரங்களும் மாநிலத்திடம் இருப்பதுதான் முறை.

